

SÜMEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sütemeg, Horvát Gábor könyvkereskedésében.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések egyesség szerint:
A nyílt tér sora 1 korona

Takarékoskodjunk.

Lapunk előző számában a termelőkhez szólunk és a többtermelést sürgettük, most az egész közönséghez intézzük figyelmeztetésünket: *Takarékoskoajunk!*

A magyarnak sok szép erénye van, de ezek között a takarékoskosságot hiába keresnők. Talán azért vagyunk is jóval szegényebbek anyagi javakban, mint a nyugati országok népei. S aki azt hinné, hogy ezekben a nagy, nehéz napokban vérünkbe plántálódott ez az erény és szigorúan a szükséges kiadásokhoz mérjük magunkat, az nagyon csalódnék. A háború súlyos ideje, a szertelen drágaság, a jövőtől való rettegő aggodalom sem volt akkora hatással ránk, hogy a takarékoskosságra megtanított volna bennünket. Egyes jelenségek talán jóval gyakoribbak, mint a békés időkben, de a nép nagy zömén szinte hatástalanul tűnik el ezeknek a súlyos időknek minden napja: a takarékoskosságot nem tudja a szívekbe plántálni. Pedig takarékoskodnunk kell, ha magunkért nem hát a köz javáért, a háborúban való állhatós kintartásért és ebben a kintartásban a végső diadalért.

Mint a közmondás tartja: meg kell

vonnunk szánktól a falatot. Főképpen a falatot. Vagyis a háztartásban, az ételmi szerek fogyasztásában kell főként a legszigorúbb takarékoskosságot követnünk. Ma ez igen nagy nemzeti érdek. Az, hogy másoknak is jusson, jusson a harcoló katonáknak, a szegényebb, mostohább sorsú, vagy a hadjárat alatt nyögő területek népének és szövetséges társainknak is. Vonjuk össze tehát erősen a háztartás vitorláit, zárjunk ki belőle mindenféle fényűzést, gyözzük le az inyesség követeléseit és csakis annyit és akként táplálkozunk, amint azt életünk, egészségünk és munkaerőnk fentartása parancsolja.

Mig azonban az ételmi cikkek fogyasztásában a legridegebb takarékoskosságra int bennünket minden érdek, addig okos nemzetgazdasági szempontok parancsolják, hogy dolgainkban ne zsuorodjunk össze tulságosan a béke idejében követett életmódunkból. Hogy tölünk, — amennyire telik — más embertársaink is élhessenek. Adjunk pl. munkát az iparosoknak. Hadd berregjen a varrógép, sívítson a gyalú, csatogjon a bárd, a kalapács, hogy az iparos megkereshesse magának és családjának a mindennapit. Sőt, mindig hangsúlyozzuk: akiknek módjuk van rá, fölkereshetik a szórakozás helyeit is, hiszen pl. a cigánynak is kell

élnie, ha háború van is, nem akasztathatja szegre a száját.

A háború tehát ne szüntesse meg azt az óriás anyagcserét, amelyet a társas élet összekapcsolódása még ezekben a nehéz napokban is mindnyájunktól megkövetel.

Föltétlen takarékoskosságra kell azonban intenünk a hadi segélyes asszonyokat. Nem tesszük szóvá a panaszoikat, de a jövőre való figyelmeztetésünket nem szabad elhallgatnunk. Első az: dolgozzék a hadisegélyes asszony akkor is, ha az a segély teljesen elég az itthon maradt család ellátására. A segélyből pedig juttasson a harctéren küzdő és szenvedő családtagnakis, a többit, takarítsa meg az elkövetkezhető súlyos időkre. Az állam szinte pazar bőkezűséggel adta segélyét az itthon hagyott családoknak. De már szinte az egész vonalon szűkebbre vontá ezt a segedelmet. Előre láthatóan még további korlátozások is lesznek, hisz a háború kimondhatatlan költségekbe kerül az államnak. De már most gondoljanak arra is, hogy a kenyérkereső csonkán, sántán, bénán, munkaképtelen állapotban kerülhet haza a harctérről: bizony nagy szükség lehet arra a pénzre, amelyet az állam nyújtotta hadi segedelemből rakosgathatnak félre.

Élet a csendben.

Irtá: Németh Böske.

A földéről friss esőszagot hozott be a kőszá szellő. Pici zöld buggyanások tarkázták a komor fekete faágakat. és tisztán, nedvesen csillogtak a kisváros ósrégi, fekete zsindeletűtetői. Tavasz akart lenni mindenáron.

Szegény elbűjt, csendesen élő vidéki asszonyok arcát rózsaszínre csókolta a kikelet bűja frissesége.

Bent a lelkék fenekén valami titkos megmagyarázhatatlan érzések zsongtak, mint egy távoli muzsika elhaló foszlányai. S apácásan nevelt halvány bakfisok is meg-megborzongtak egy-egy szellő érintésre. Tolakodóan, elűzhetetlenül, úgyszólván szemérmetlenül tavaszodott.

A Horváth-villa rózsafáiról kezdtek lebontogatni az azott szalmakötést. Jó erős, piroskezi falusi cselédek gereblyézték a kert sárga fővényvel behordott utait. Özv. Horváthné az úrnő, magas feketeruhás alakja mindenütt feltűnt időközönként, ahol csak dolgoztak; szigorú metszésű szája: rövid, határozott szavakban dirigálta a félénk tisztelettel rátekinő munkás népséget. S mikor elfordult tőlük, titokban egyetértőleg mosolyogtak össze a hátamögött.

A leánya Éva bent állt szobájában és levelet irt messze csatatereken harcoló rokonoknak, ismerősöknek. Szép száraz, intelligens leveleket, minden különösebb melegség nélkül valókat; mert hiszen valami titkosabb

vonzódás egyikhez sem kötötte az elemek közül. Furcsa, semmikép sem a kisváros eldugott életébe való leány volt. Fáradt arca, lusta s mégis érzékiesen forró mozdulatai, tiszta, kristályos intelligenciája inkább valami nagyváros szédítő forgatagába predesztináltak volna; ott is valami gazdag, előkelő pénzkirály feleségének, vagy valami híres ünnepelt író avagy művész szeretőjének. Ezek lettek volna a hozzáillő keretek. De a sors szeszélye idedobta ennek a szegény, elítéltekből s félénk ostobaságokból összerakott embercsoportnak kelős közepére. S ő nagy elégedettségek, erős lázadó szomorságok és az emberek iránt való teljes rideg közönyben morzsolta napjait özvegy anyja mellett. S egy igazán exclusív, mindenképen elkülönzött lelki életet élt. Jó könyvek, súlyos, értékes írások voltak az összes mulatsága. S a legnagyobb élvezetei közé tartozott: végigdobni magát a kereveten és olvasni: Ignost; Walt Wittman gyönyörű, széles, orgonabütyöshöz hasonló líráját és más ehhez hasonló dolgokat. és nem tudni a világról. nem tudni, hogy künn az uccán emberek járnak, kicsinyes hétköznapi dolgait után. hogy bent a többi házakban is emberek élnek; szeretnek, gyűlölnék, aggódnak, ármánykodnak, szóval emberi életet élnek. tán beszélnek róla is; gondolnak rá, megszólítják, dicsérik, irigylük, sajnálják stb. — kiki a maga izlése szerint. de ő mindezeket alig vette tudomásul, alig akarta érezni. Tőle ott lehetett mindenki, a világ; néki minden mindegy volt. Nem gondolt senkire sem melegebben. nem érezte meg az

emberek között egy másikkal létezését, aki az ő életében valaha erősebb szerepet játszhatna. Csak egyet érzett csupán, hogy ez az ő élete nem mehet mindig ebben a mederben, itt vagy egy nagy viharok kell jönnie, vagy valami csudának, amitől egyszerre minden megváltozik; jól-e vagy rosszul, az mindegy. de a változásnak be kell állnia; bár ő maga egy újat sem mozdította volna meg, hogy ezt elérje. Csak várt és hagyta a dolgokat a maguk rendje és módja szerint menni. tudta, hogy azok egyszer másként fordulnak. érezte azok. Finom, ideges, egész valójá várta ezt az időt. mely úgysem késelt sokáig. S gyönyörű, remegéssel teljes, boldog napok jöttek. Szerelme. szép, drága, ideálisan fehér, de csudás tűző, forró-forró szerelem. Édes, fiatal szereimes, dobbanó szívű komoly, intelligens férfi. finom érzésű. S ami a fő, minden maguk kívánsága nélkül jött, de teljes, egészében kicsattant, viruló színes nagy érzéssé. Nem vették észre mikor kezdődött, mikor lettek hosszabbak, melegebbek a kézzszorítások. mikor kezdték egymást vágytól csillogó szemekkel, nagyon, bátran és erősen nézni. mikor kezdtek egymásról álmodni éjszaka, mikor ébren bámulták a sötétséget; s tán mindketten ugyanabban az időben sőhajtották rövid, lihegő sőhajokban egymás nevét. Maguk sem tudták, mikor lett körülöttük folyott a levegő, telve villamos remegéssel, úgy mint nyáron, nagy vihar előtt. nem tudták, mikor került egymásra a vágytól elperzselt szájuk, nagy csökből egyesülve, mely után mindkettőjük arca

A végső pont előtt még ideírjuk, mint cikkünk leszűrt tanítását: éljünk akként ahogy a magunk és a súlyos nagy idők viszonyaink bölcs mérlegeléséből élnünk kell. Éljünk okosan!

A rokkantakért.

A hőskötemények korát éljük. Minden napnak megvan a maga éposza és korunk minden népe bámulattal csodálja a magyar nemzet hősiességét.

A jövő költőinek líráját a magyar vitézek dicsősége ihleti meg és mint most a római felístenekről bírázzuk a klasszikusokat, az elkövetkezendő korok generációi a mi katonáinkról zengő tanköteményeket szavalnak majd.

Az idő eltűnteti élet-halál harcunk borzalmait. Symbolummá nemesülve, törtérelmi fényben fog ragyogni időtlen időkig.

Nekünk azonban, akik ezt a csodás történelmet csináljuk, a büszke öntudat eszméi gyönyörűségén kívül a valóság minden gyötrelméit is el kell szenvedni úgy, ahogy azt a háború reánk zúdítja.

A diadalének akkordjaiba disszonáns hangok is vegyülnek. A sebesültek jajgatnak. Az özvegyek zokognak. A rokkantak panaszkodnak.

A vért beissza a szomjas föld, a nyomort és szenvedést azonban nekünk kell megszüntetnünk.

A kultúra két szervezetet adott az emberiségnek, hogy az élet terhét a közös ég erőegyesítésével megoszthassa. Az állam és a társadalom szervezetét. Erre a két szervezetre szakad minden probléma, amelyet a háború felidéz. Ennek a szervezetnek kell minden kérdést megoldani, minden zavaró motívumot elrendezni. Az állam szervezetét most még az állam létének megvédelmezése foglalja el, de a társadalmi szervezet már megkezdte a bonyodalmakat elrendező munkáját.

Az állam és a társadalom jövőjét ez idő szerint a legsúlyosabban terheli a rokkant-ügy. Azoknak a hősköveknek a dolga, akik a hazáért, a társadalomért küzdve, megrokkantak, munkaképtelenné lettek.

Az *Augusta-alap*, amely *Augusta* királyi hercegasszony fővédésével és *Lónyay Sándorné* igazgatóságával a magyar társadalmat a há-

ború terheinek könnyű elviselésére szervezi, kezébe vette a rokkantak ügyének intézését és országos rokkant alapot létesít.

A nagy cél felé május elsején teszi meg az első lépést. Budapesten május elsején *füsttellen-napot* rendez. Új ötlet, érdekes és a nagyidők szelleme: az aldozatkészség és önmegtartóztatás érvényesül benne.

Az *Augusta-alap* azzal a kéréssel fordul a lövőváros közönségéhez, hogy ezen a napon ne dohányozzék, hanem azt az összeget, amelyet naponta dohányzásra költ, adja a rokkant alapnak. Aki pedig egy napra sem tud lemondani szenvedelméről, dohányozzék, de a rokkantakért. Fizessen *füst adót*. Az *Augusta-alap* 20 és 50 filléres, 1, 2, 5 és 10 koronás füst-adó *passé-partout* bocsájt ki erre a célra.

Május elseje eddig a tavasz örömmünnepe és a szociáldemokraták agitációs napja volt. Az idén a háború rokkantjaiké lesz! Az ország fővárosa példát mutat a vidéknek, amelyet az egész országnak követni kellene. Aki kuljon minden városban — nálunk is — bizottság, amely a rokkant-alap javára rendezzen egy füsttellen napot. Hatóságaink lépjenek érintkezésbe az *Augusta-alappal* a mozgalom egyöntetűsége érdekében.

A rokkantak ügye országos ügy. A mozgalomnak országos jellegűnek kell lenni.

Egy népes család a harctéren.

A nyájas olvasó, ha e címet olvassa, bizonyára másra gondol, mint amiről én e sorokban csepegni óhajtok. Népes család? Igen. A mi századunkról van szó, mely népes is, család is. Apja jószágos századparancsnokunk D. Stockinger János főgy. úr (akitől alkalmilag bocsánatot kérek, hogy nevével közölni bátorodom), gyermekei vagyunk mi, népfelkölök és jó testvérek.

Családunk még eddig, — jó órában legyen mondva — népes. Sokan, talán kétszázan is lehetünk.

Lakásunk? No, az bérelt, kérem, de házbéért nem fizetünk!

Gyakran is változtatjuk s talán ez az oka, hogy a család nem fizet, mert mire annak ideje elérkezik, árkon, bokron túl vagyunk.

Mikor e sorokat írom, a család boldog. Husvét hangulat. Feltámadási hangulat. Szép, kies fekvésű regényes tájon, a D. . . . füzes

partján épült kunyhók árnyékában beszélgetünk.

Főlöltünk már csicseregnek a fecskék, már nyílik a rétek virága. Szép, kékes virág a hőskövek közös sírján.

Este, mikor a hold ezüstös sugarai világítják meg a határt, kiülünk a fák alá.

Muzsikálgatunk. A kanizsai főkéntor a nagy bögös magam meg Németh Jóska sógorom vagyunk a primások, a muzsikosok nyolcan. Jó bú és gond felejtető ez a legénység számára. Muzsikálunk, vígadunk, akik hallgatják, közben boldogan szívják pipájuk kétes illatu zamatját. Nem tagdom, még tánc is akad, ha úgy elvéve a rúmos tea után egy kis borocska kerül a hangulatos népfelkölő keblébe.

Ilyenkor azután megoldódik a »család« nyelve. A katona viccek öltöztetileg születtek.

Parancsnokunk ilyenkor — bizonyos távolságból, boldogan szemléli a zajos családot.

Nyolc hónap nagy idő. Megismertük, szereljük egymást, tudunk alkalmazkodni egymáshoz. Ha valamelyik beteg, a másik ápolja, borogatja, lázát nézi stb. De az »apa« is ott van, vigasztalja, saját ételleivel kínálja, a beteget, aki bizonyosan meggyógyul, ha mástól nem ettől.

Nem tudom, ez-e az oka, vagy egyéb, de tény, a többi század legénysége között kétszer annyi a beteg, mint nálunk. Parancsnokunk nemcsak a testi beteg, hanem a lelki beteg is segít, meggyógyítja őket.

Egyik jóra való népfelkölőnk feleségének valaki azt írta, hogy férje-ura más kertekben szedi a rózsát.

No jött is a levél. Kikapott a katonánk, már úgy Isten-igazában a feleségétől. A levél vége amolyan pityergős volt azt írta az asszony, adja oda a fényképét annak a bizonyosnak, hadd gyujtson vele cigarettára, neki meg ne is írjon többet.

Hát a dolog amolyan rágalom volt, mert asszonynak erre híre sincs, tán nem is volt soha. De bánatos lett a mi katonánk, facsarta szívét a fájdalom.

Mire való a parancsnok, ha még gondolat olvasó se volna. A szeméből kiolvassa, mi van veled.

Bele lát a lelkek mélyébe is. Ha valakit öröm ér, jön, tudakolja, mi újság otthon? Ha valaki bánatos, meg kell mondania, mi nyomja lelkét.

Kétségbeesett bajtársunk is elmondia a jószágos »apa« előtt zive banatát. Megvigasz-

halott sápadra változott s a szemüket könnyes, homályos köd lepte el. Oh nagyon erősen érezték egymást. S nincs annál gyönyörűbb a világ, mintha két ember folyton megremeg egymás közelségétől s tele van a szívük hálával, amiért élnek a világon. Csudálatos hangdús himnusza ez a Szerelemnek s az Életnek. lobogások. ezerszínű szípor-kázó ragyogás és gyönyörű percek, megértések. akkor is amikor hallgatva nézik egymást. akkor és amikor önkéntelenül egymáshoz szorul a kezük erős szorítással, pedig a szájuk másról beszél, hétköznapi semmi dolgokról, apró hírekről, amik a városban járják, más emberek dolgaikról. de a kezek forrón egybekapcsolódnak s nem engedik egymást. nem engedik, csak égnék. lázasan, tüzesen összeforrnak. S a hangjuk mind gyengébb lesz, mind halkabb; oh már nem tudnak tovább teltetni; már hallgatnak. s a fejük, a szegény szerelmes, bohó fejük egymás felé hajlik akaratlanul s az ajkuk szomjasan végnélkül issza-issza egymásról az Életet. a Szépséget. a Kedvet. a Virulást. az Ambíciót. az Erőt. mindent ami jó és nemes s amiért érdemes itt lenni. napokat lemorzsolni, amiért érdemes hinni. remélni. amiért beteg, lázban érdemes meghalni is. S amivel nem vétenek senkinek a világon. hiszen a sorsuk, így egymásfelé való nagy fordulása csak őket, kettőjüket érinti csupán. hiszen csak nekik lesz szép vagy rossz a Jövő. hiszen csak ők élednek újra. vagy ők vesznek el miatta ha nem sikerül együtt maradniok. akárhogy. így avagy más módon. mindegy. de együtt. mindig és

mindenkor. Mindig annak a tudatában, hogy az enyém vagy. Ami valami csudálatos megnyugodott külsőt ad a szerelmeseknek. valami biztoz fölényt, amit mások fölött éreznék. valami tudatosságot, amiről azt hiszik, hogy senki nem látja meg, nem láthatja meg rajtuk — s amit még a gyerek is észre vesz, ha kettőjüket együtt látja. Napok multak, he tek. gyorsan, feltartozhatlanul. édes drága felvirradása volt minden napnak. az első gondolat: ő. a második, hogy nek csinosnak kell lenni. mosolygós, frissnek, üdének, mikor jön jó reggelt kívánni kora délelőtt. Nem kérdezték egymást az álmuk felől, tudták, hogy ugyanazt álmodták. Néha egy kis évelődés volt köztük. egy kicsit ugratták egymást, más férfiak, más nők nevével említették egymás előtt. először kacagtak, utóbb izgatta őket a dolog. féltették egymást így meg a nevek említésétől is, aztán megit elka-cagták magukat. nagyon erősen szembenéztek és a leány megfogta a fiú állát, gyengéden, bársonyosan, aztán magához húzta a fejét, megcsókolta az arcát, mely perzselő forrósággal hajolt feléje. Aztán megszorították egymás kezét és teljesen nyugodtak voltak akkor már. Jöttek néha más férfiak is a házba ugyanabban az időben. bókoltak, széplíttek. a lány mulatott rajta. titokban nézte a fiút, ki piros indultatos arcal üt helyén s nem szólt egy szót sem. Mikor elment a vendég, incselkedve szólt a fiúnak: Té soha nem mondial nékem ilyen szépeket. soha nem örültél így nekem. A fiú komolyan, kisse duzzogva nézett vissza rá: *Igy nem!* felelte. s szeretett volna haragudni, elmenni, de nem

birt. de nem is engedte volna a leány, tudta ő azt nagyon jól. Nagyon erősen volt szerelve, érezte. Jöttek idegenek. úgy beszéltek ő előttük is: tegeződve, sima nyugodtsággal, mint egy fiatal házaspár, pedig még csak jegyesek sem voltak. Szinte fűrdötek, tobzód-tak a gyönyörűségben, hogy ime mások is hallják, hogy ők tegeződnek. Szépséges, sugaras napok voltak ezek s mégis végük szakadt. A férfit hivatása máshova szólította. el a harcok mezejére. S vissza tér-e még? Ki tud a jövőbe látni? S hogyan tér vissza? Lesz-e köztük még sok ilyen boldog nap? Vagy minden csak volt? Ki tudná? S majd tán közönyös kiégett szemekkel néznek újból egymásra? A mosolyuk is erőltetett lesz, a kézszorítást elfel dik s a csókok emlékét befedi a feledés finom szállingózó pora? S már nem érzik egymást forrón. már szürkévé válnak egymás számára, mint a többi ember, akik a tömeg közt élik életüket? Nem lesz tán többé színes, gyönyörű nagy érzés köztük. több imádság, hála, amiért találkoztak. Nem lesz több visszafojtott, eltitkolt szó, amelyet a pillantásuk hang nélkül, mégis elmondott egymásnak.

S a szívük, a szegény szerelmes, dobogó szívük, mely ezer diadalmas énekét zengte; a csudás Szerelemnek, a szívük, ez a tűzpiros, pompázatos virág, ez az aranytisztaságú, ékes szép hangszer olyan lesz mint a hegedű, amelynek gazdája régen elhalt s nem játszik rajta senki. a húrok pedig lassan, egymás után pattognak le róla.

talta. Még aznap levelet irt manu propis az asszonynak, elmondta, hogy férje jóra való, becsületes katonája a hazájának és hűséges párja nejjének, különben ha akarná, se tudná megcsalni.

Egy hét múlva a két lélek lelkinyugalma visszatért, bajlarsunk hu-vétra, fényképet küldött haza s a családjának fényképét dehogyan égette el, máig is ott hordozza szíve tájékán.

Jóságáról volna, vagy lesz is még más eset is. Hej, sokat gondolunk haza, de ki tudja, hogy szívünk elég erős lesz-e arra, hogy nyolc (vagy ki tudja, hány?) hónapi távollét után a viszontlátás nagyfokú izgalma, lelki felindulását megrendülés nélkül elbirja? Az újságban a békét keressük, még nincs.

A fák rügyei már fakadnak, a természet ébred! Az Istenember feltámadott. Lesz még nekünk is feltámadás.

Boda Béla

számvetőőrmeester,
rigácsi tanító.

H I R E K.

Az állandó választmány gyűlése.

A törvényhatósági bizottság f. évi május hó 10-én tartandó rendes évi május hó 10-én tartandó rendes közgyűlésén tárgyalandó 1914. évi házi pénztári számadás és a vármegyei összes alapok ugyanazon évi számadásai tárgyában a közgyűlés elé terjesztendő javaslat elkészítése végett az állandó választmány ülése 1915. évi április hó 23-án a közgyűlésen felveendő egyéb ügyek közgyűlési tárgyalásának előkészítése végett pedig 1915. évi május hó 3-án délután 9 és fél órakor Zalaegerszegen, a vármegyeház termében fog megtartatni.

Közgyűlés. A város képviselőtestülete április 11-én rendkívüli közgyűlést tartott. A meghívó szerint a közgyűlés tárgysorozata 14 pontból állt, mégis a gyűlés iránt oly silány érdeklődés mutatkozott, hogy nem jelent meg a gyűlésen annyi képviselő, mint ahány ügy tárgyalása szőnyegre került. A gyűlés megnyitása után a városbíró és Eitner Zsigmond képviselő kegyeletes szavakkal emlékeztek meg Németh János plébános és Fekete József erdőfelügyelő, képviselőtestületi tagok elhunytáról; felsorolták mindkét elhunytak a város ügyei körül kifejtett munkásságukat és érdemeiket és indítványukra emléküket a képviselőtestület jegyzőkönyvileg megőriztette. Tizenkét illetőségi ügy közül kilencet elutasított a képviselőtestület, hármát pedig elismert. A Dunántúli Mész- és Téglagyárak r. t.-gál a kőbánya bérletére vonatkozólag 30 évre kötött szerződést a vármegye alispánja visszaküldte a városnak azért, hogy arra nézve a budapesti bányakapitányság véleménye kikérendő. A képviselőtestület minthogy a kapitányság kiszállása valószínűleg tetemes költséget és kiadást emésztene fel — felhívja a bérlő részvénységi bizottságot, hogy nyilatkozzék, vajjon hajlandó-e a bérletet 30 évre továbbra is fenntartani, vagy megelégszik-e rövidebb, esetleg 6 éves szerződéssel. A közbiztonsági építési ügyére vonatkozó alispáni rendelkezéseket a képviselőtestület teljesítette. A képviselőtestület részben az államiadóalap megszüntése, részben behajthatatlanság címén 1095 K 22 f. közszéki pótdadót törölt. Németh János plébános elhalálozásával megüresett közházbizottsági tagságra egyhangulag Eitner Zsigmond választott meg és egyúttal utasított a városbíró, hogy a bizottságot megalakulás végett mielőbb hívja egybe. Az elhalt Fekete József helyébe a képviselőtestület erdőfelügyelővé Bánati Jánost választotta meg egy-

hangulag. Az élelmiszerek és a hus árának hatóságilag leendő megállapítását most még nem látta szükségesnek a közgyűlés, Scharf Gyula helyepénzbérlő abbéli kérelmét, hogy a bérből a város engedjen, esetleg a szerződési kötelezettség alól a bérlőt engedje ki, — a képviselőtestület elutasította. Hasonló sorsban részesült Sipos Ferenc mérlegházbérlő bérelengedés iránti kérelme is. Az előjáróság a háborús állapotra való tekintettel az italmérők érdekében kérelmet intézett a pénzügyminiszteriumhoz, hogy az évenként fizetett 11100 korona bor- és husfogyasztási adót a háborús tartamára mérsékelje, de a miniszter a kérelmet nem találta teljesíthetőnek. A rendőrök és szolgák részére a képviselőtestület havi 10 korona drágasági pótlékot szavazott meg április 1-től kezdődőleg a háborús befejeztéig. A sertés apaállatok tartási költségeihez való hozzájárulás címén darabonként és évenként 20—20 korona szavaztatott meg Lukonich Gábor dr. indítványára a képviselőtestület felhatalmazta az előjáróságot, hogy a Széchenyi utcán a Népbanktól, illetve a Bene féle háztól kezdve a forgalom lebonyolításának megkönnyítése céljából a víz folyókákat betonnal fedesse be.

Három vármegyét éllemez a Franz malom. A háborús helyzet óriási feladatokat rótt a malmokra. Ugy a hadseregnek, mint az itthoni millióknak éllemezése ezek segítségével eszközölhető csupán s így a malmok ma nagyobb hivatást öltenek be a nemzet életében, mint eddig bármikor. Különösen nagy feladatokra váltakozott a Franz Lajos és fiai r. t. nagykanizsai gőzmalma, mely a napokban létrejött szerződések szerint nemcsak Nagykanizsát és Zalavármegyét látja el liszttel, hanem még két vármegyét, Somogyot és Tolnát is. E két vármegye alispánjai a napokban kötötték szerződést a Dunántul legnagyobb malmával, a kanizsai-val, melyet hát a Dunántul közéletében ezzel a legfontosabb tényező egyiké lett. E rengeteg liszt előállításához szükséges gabonát természetesen a kormány az illető megyéknek kiutalt készletekből küldi Nagykanizsára, a Franz malomhoz.

(Ilyenformán a sümegi járás gabonáját is Nagykanizsán örlik meg. A sümegi malomtulajdonosoknak utánna kellene járni, hogy a sümegi járásban rekvirált gabona mennyi ség ne Nagykanizsán, hanem helyben, hol teljesen megbízható, modern malom van, nyerjen feldolgozást. Szerk.)

A helybelli hadikórházban egy heti étlap. A sebesültek az elmúlt hét napjain a következő ételsort kaptak: Vasárnap húsvest metélttel, töltött káposztát, darás rétest, este: borjúsültet paprika s vöröskáposztával. Hétfőn délben: foghagymás levest metélttel, marhahúst ugorka mártással s burgonya körzettel; este: szalámit sült burgonyával. Kedden délben: húsvest, répa-főzeléket bennfőtt disznóhússal; este: marhapörköltet tarhanyával. Szerdán: délben bablevest, kukoricaprószt; este: sertésültet pörkölt káposztával. Csütörtökön délben: húsvest daragaluskával, burgonyafőzeléket főtt hússal; este: burgonyafőzelék vagdalt hússal. Pénteken délben: savanyú tojáslevest, burgonyaméltet; este: kukoricakását piritott hagymával. Szombaton délben: húsvest gerstlivel, babfőzeléket főtt hússal; este: babfőzeléket marhászelettel. A külön (nehezebb) betegek húsvest vagy becsináltat, borjúsültet vagy sonkát, több tejet, teát, aszalt vagy befőtt gyümölcsöt, narancsot, könnyű felfújtakat kapnak orvosi rendelet szerint. Mindezt azért közlöm, hogy a közönség láthassa, hogy törekszünk sebesültjeinket anyagi erőnkhez mérten kellő éllemezésben részesíteni. — Dr. Kellemen Karolyné.

A helybelli hadikórház sebesülteivel éllemezésének javításához az elmúlt héten hozzájárultak: Kovács Vilmosné s Márkus Ignác 5—5 K-val, Olty László dr. 45 K-val. Élelmi cikkekkel: Sümegi Tivadar, Szent Ferencrendű Klastrom, Epstein Vilmosné, Eitler Vilma, Jámbor Miklósné, Fromwald Károly, Lengyel Mátyásné, Rosenberg Lajos, Fischer Mórné, Vendel Jánosné. A múlt heti lapban Bachinger Imréné pénzádományának összege, 3 K tévedésből kimaradt. Munkával, anyagszállítással a realiták közül foglalkoztak: Fekete Gábor, Sélley Károly, Lukács Lajos, Gaál Károly, Lövinger Rézső. Az önkéntes ápolónők mindent hálással köszönnék s sebesült vitézeinket a közönség további szíves indulatába ajánljuk. — Dr. Kellemen Karolyné.

Adakozás. A hadbavonultak családtagjainak támogatására jegyzett összeget 1915. évi április hóra megfizették: Fürst János dr., Csonka Antalné, Kőrthy Jánosné, Horvát Gábor, Farkas Istvánné, Böhm Pál, Ertsey Gyula, Cserny Mariska, M. Kossa Gusztávné. — Dr. Kellemen Karolyné.

Adományok. A sümegi vöröskereszt egylethez a szerencsétlen val: katonák részére dr. Pfeiffer Izsák rabbi 5 koronát küldött. Eddig megnyugtatót gyűjtésünkkel együtt ezen üdvös célra 33 korona folyt be. Éllemezéshez adtak: Sümegi Tivadar tisztartó, az állandó jótévő husz, Judi Karolyné és egy névtelen Kisgörböröl zöldséget. Ugyancsak éllelmiszereket kaptunk Ujhegyi Ferencné Csontos major és társai, Kovács Róza, Karácsony Anna burgonyából. Huszonya hegységéből: Kovács Karolyné, Karácsony Józsefné, Biró Vendelné, Galambos Karolyné, Erdős Ferencné, Mihályi Józsefné, Csermán Gyuláné, Kecskés Zsigáné, Kroll Józsefné, Szabó Imréné, Kertész Péterné, Takács Mihályné, Takács Istvánné, Varga Mihályné, Frankovics Daniné, Kovács Jánosné, Rácz Györgyné, Krajcár Imréné. Mindenért hálás köszönet a nemes keblű adakozóknak. Sümeg, 1915. április 17. Bánfi Alajos, Scholtz Karolyné elnökök.

Felvétel tanítóképző intézetbe. A pápai állami elemi népiskolai tanítóképző intézet I. osztályában a jövő 1915. tanévre 4 teljesen ingyenes, 10 feldíjat fizető hely jön füresedésbe, míg az intézet 120 növendék számára berendezett internátusában 11 teljes díjat fizető növendék nyer lakást és ellátást. A kedvezményes helyek a közép- vagy polgári iskola IV. osztályát jó eredménnyel végzett tanulóknak fognak adományoztatni. Ezenfelül a dunántúli református egyházkerület az e kerületből való érdemes református fiatalok külön is segélyezi. A teljes díjat fizetők ellátása évi 290 koronába kerül. — A folyamodványok beküldésének határideje május 31. napja. A folyamodványok felszerelésére vonatkozó részletes tudnivalókat a *Néptanítók Lapja* ban közölt teljes pályázati hirdetés tartalmazza; egyébként készséggel ad felvilágosítást az intézet igazgatósága is.

A hadi kölcsönkötvények kiszolgáltatása. Értesülésünk szerint a végleges hadi kölcsönkötvények kiszolgáltatása már e hó elseje óta folyamatban van. A pénzügyminiszter különös súlyt helyez arra, hogy az aláírók a folyó hó végéig a szelvényekkel ellátott végleges kötvények birtokában legyenek s minden intézkedést megtett arra nézve, hogy ez be is következék. Rövid időn belül az összes ideiglenes elismervények ki fognak végleges kötvényekre cseréltetni, úgy hogy az aláírók a május hó 1-én lejárt szelvényeiket kellő időben be fogják válthatni.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Horvát Gábor cég Horvát Imre.
Szerkesztőtárs: Németh Böske.

74. sz. 1915. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bír. végrehajtó, az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a pápai kir. járásbíró-ságnak 1915. évi 3822. számú végzése következtében Dr. Herczog Manó pápai ügyvéd által képviselt Kohn Mór Fiai pápai cég javára 374 K 51 f. s. jár. erejéig 1915. évi február hó 25-én foganatosított biztonági végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 724 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: üzleti berendezés és bolti cikkek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sümegi kir. járásbíró-ság 1915. évi Pk. 4603. számú végzése folytán 374 K 51 f. tőkekövetelés, ennek 1915. évi február hó 5. napjától járó 5 százalékos kamatai, és eddig összesen 136 K 10 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig ügy Spielman és Gross szombathelyi cég 572 K 42 f. tőke s jár. követelése kielégítésére és Türrén leendő megtartására 1915. évi április hó 28-ik napjának d. e. 9. óraja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul isel fognak adani.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Sümege, 1915. évi április hó 12-én.

Vértessy kir. bír. végrehajt.

Hirdetéseket

jutányos arakon elfogad

a kiadóhivatal.

M EGÉRKEZTEK

a legújabb divatu bécsi
NŐI KALAPOK,

melyek a legnagyobb
választékban és jutányos
áron kaphatók:

Szijártó Györgyné
női kalapüzletében,
= Sümege. =

Nagy választék gyászkalapokban.

Atalakítások elfogadtnak.

Gulliver

A prima
**kaucsuk
cipősarok**

a
**kaucsuk sarkok
királya**

Árnyék nélküli, mert kaucsukból készült.

A

„PEROCID“

a peronospora elleni védekezésben felülmúlja a
r é z g á l i c o t.

Az összes peronospora elleni védőfolyadékok között a **legmegbízhatóbb, legolcsóbb és legtökéletesebb.** — Részletes ajánlatokkal szolgálnak a vezérelárusítók: ==

SCHWARCZ ÉS TAUBER
nagykereskedők, **NAGYKANIZSA.**

**A nagy háboru
írásban és képen**

füzetenkint 40 fillérért kapható

Horvát Gábor

könyvkereskedésében, Sümege.

Orvosok

bizonyítják, hogy a legkitünőbb köhögés elleni gyógyszer

☒ **Kaiser-féle** ☒
☒ **Mell-Karamellák** ☒
a „3 fenyővel“

MILLIÓK használják

Köhögés

rekedtség nyálkáság, katarus, fájó torok, szármárhurut, valamint elővigyázatból megfázás ellen, legcélszerűbb minden **harcosnak!**

6100 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól bizonyítják **biztos hatásukat!** Ét-
vagyverjesztő, jóízű bonbonok. 1 csomag 20 és 40 fillér, doboz 60 fillér. Háborús doboz 30 fillér.

Kapható **M. KOSSA GUSZTÁV** gyógyszer-tárában Sümege.

Valamint minden gyógyszer-tárában.

MEGHIVÓ.

A »Csabrendeki Takarékpénztárral Egyesült
Önsegélyző Szövetkezet«

folyó évi április hó 25-ik napján d. e. 11 órakor saját helyiségében

rendes évi közgyűlést

tart, melyre a t. szövetkezeti tagok ezennel meghivatnak.

Tárgyak:

- 1) A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 szövetkezeti tag kijelölése.
- 2) Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság évi jelentése, valamint az 1914. évi számadások átvizsgálása és a mérleg megállapítása.
- 3) A felmentvény megadása az 1914-ik évre.
- 4) A felügyelőbizottság megválasztása.
- 5) Netáni indítványok.

Csabrendeken, 1915. évi április hó 5-ikén.

LÖB IGNÁC s. k.

titkár.

BARCZA LÁSZLÓ s. k.

elnök.